

til, at drage Regjeringen ind i Bankens Anliggender, finder jeg, at der dertil er noget Uvilsomt. — Jeg har nemlig i Beskrivelse Tidende fundet en Beskjendtgjørelse om den danske Landmandsbank, Hypothek- og Bærelsbank i København, der er udfærdiget fra Bankens selv, og derfor må anses for at være autentisk. Denne Beskjendtgjørelse staar der under Bankens Kreditorer opført som Aktiv, som Kapital: 40 pCt. af 6 Millioner, 2,400,000 Rbd.; (men ovenfor staar der blandt Debitorer først en Restancelonto for forsamte Indbetalinger) 6,120 Rbd. Dette er ikke noget at tale om, derpaa lægger jeg slet ikke Bægt, jeg nævner det blot, men dernæst er der opført Restancer paa 10,251 Aktier, som ifølge Statuternes § 4 kunne henstaa mod 5 pCt. Rente til Juni Termin 1872, 410,040 Rbd. Der er altsaa paa omtrent 10,000 Aktier Restancer paa noget over 400,000 Rbd., og der bliver saaledes i Virkeligheden kun en indbetalt Kapital af omtrent 2,000,000 Rbd., saaledes at der mangler en Sjettedel af det 40 pCt. Det er meget muligt, at dette fuldstændig stemmer med Statuterne. — Jeg gjentager, at disse ere mig aldeles ubekjendte, men jeg siger, at der er Restancer — i det staar i Bankens egen Kundgjørelse — paa 10,251 Aktier af noget over 410,000 Rbd., og det er dog ikke saa ganske sikkert, at dette Beløb kommer ind i rette Tid. Jeg tror derfor, at det er en Svagthed ved hele dette Forslag, at man vil bruge Statens eller Indenrigsministerens Sind som Etstynshavende med en Bank, der ikke nær er færdigberet, saaledes som den skulde være det efter Statuterne, og dernæst uden at der er fastsat noget om hvilken Del af Grundfonden der kan bruges til Bærelssætning, og hvilken Del der kan bruges til Hypotheklaan. Det er dog et meget væsentligt Punkt ved en Bank, der er konstrueret bagde som Bærelsbank og Hypothekbank, at der er bestemt et Forhold mellem den Del af Formuen, som skal virke i den ene, og den, der skal virke i den anden Retning. — Der er, saavidt jeg kan se, en meget væsentlig Uoverensstemmelse mellem Kreditforeningerne og Landmandsbanken; thi dennes Obligationer skulle ikke amortiseres, saaledes

som Kreditforeningernes. Det er Amortisationen ved Kreditforeningerne, som stadig giver den større Sikkerhed, idet Panteketten altid bliver behøvet, som mere der amortiseres, men dette savnes, isaa vidt jeg har forstaaet, ved Landmandsbanken. For at jeg ikke atter skal blive misforstaaet, skal jeg udtale, at jeg Sigtet har imod, at den ærede Minister faar Thingets Samtykke til, at Bankens Obligationer blive stempelfrie og frie for Transportstempel, og jeg har heller ikke Noget imod, at der indrømmes Banken den processuelle Ret, som Kreditforeningerne have, til at gjøre Udlæg uden Lovmaal og Dom. Heller ikke kan jeg se, at der vilde være nogen Fare, om man gav den Frihed til at tage 5 pCt. Rente ligesom Kreditforeningerne, og jeg er altsaa i det Væsentlige enig i, at der gives den disse Friheder. Jeg siger kun: Lad den faae Frihederne, men lad Staten være udenfor Bankens Bestyrelse, ligesom den staar udenfor Kreditforeningernes. Vars det ikke et Held, at Staten var udenfor den sydske Kjøbstad Kreditforening og udenfor den norske Kjøbstad Kreditforening, da disse Foreninger allerede? Jeg maa dog antage det, og selv om Tiden for Diebliffet er meget rig, selv om alle Aktieforetagerne synes at gaaglat fra Gaanden, kan der dog let komme en Tid, da det selv ganske anderledes ud. Man har jo her set, at meget solide Pengestituter pludselig ere blevne opløste paa Grund af Omstændighederne, og jeg vil i denne Henseende henvise til, hvad der skete i 1858. —

Berg: Saaledes som jeg opfattede Forhandlingerne forleden Dag, da denne Sag var til Behandling, kunde jeg ikke skjønne rettere, end at der thi Allmuntelighed var en ret velvillig Stemning for det Lovforslag, der ligger for, og det forekom mig derfor, at det ærede Medlem for Velle Amts 1ste Valgkreds (Gad) tog Forslaget lidt varmere i Forsvar, ligesom overfor de Udtalelser, der vare fremkomne, end som fornedent var. Smidertid skal jeg ikke negte, at der under Udtalelser af Bevillie for Lovforslaget kan skjule sig saadanne Forbehold, som i deres Følger kunde føre til Lovforslagets Henlæggelse eller Undergravelse, og at man derfor skal være lidt varsom med strax